

[Jensen (Horsebæk).]

for at deres Husmandsbrug kan komme op paa den Størrelse, der her er Tale om. Jeg antager, det ærede Medlem Hr. Ulrich er bekendt dermed, ligesom han ogsaa er bekendt med, at Staten gennem sin Lovgivning giver Garanti for, at den økonomiske Side af dette Spørgsmaal kan ordnes. Det, der mangler, er netop de Bestemmelser, som dette Lovforslag indeholder, nemlig de Ekspropriationsbestemmelser, som tillader os at supplere de indeklemtede Husmandsbrug op til fuld Størrelse.

Maa jeg saa til Slutning sige til det ærede Medlem Hr. Sønderup, som gentagne Gange paastaar, at Venstre vil saa gerne være med, men samtidig gør opmærksom paa alle de Vanskeligheder, der følger med denne Lovs Gennemførelse og med Opretelsen af smaa Husmandsbrug, at naar man sammenholder Venstres Stilling med den gode Vilje, som det paastaas Venstre har, saa har man, trods Forsikringen, Lov til at nære Tvivl om god Vilje netop fra den Side.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. N. P. Andreasen har Ordet for en kort Bemærkning.

N. P. Andreasen: Med Formandens Tilladelse vil jeg gerne under denne Debat, som jo ellers drejer sig om noget helt andet, have Lov til endnu en Gang at svare det ærede Medlem Hr. Jens Thomsen, naar han igen her paastaar, at jeg er gaaet imod Afsætning til Tyskland. Med de Forhandlinger, som er ført i Landbrugsraadet angaaende hele dette Spørgsmaal, ligger det saadan, at naar vi har faaet Udtalelser ind fra de forskellige Erhvervsgræne, saa drøfter vi i en almindelig Forhandling, hvilke Prisforhold, hvilke Antal, hvilke Kilomængder o. s. v. Landbruget kan enes om. Der ytrede vi altsaa vore Betæneligheder ved det, der var kommet frem. Men jeg vil gentage her, at under Forhandlingerne med Tyskland stod der et enigt Landbrug, der krævede hele den Afsætning, det overhovedet var muligt at faa for Landbrugsprodukter. Og saa nytter det ikke at komme her og sige, at man under Tysklandsforhandlingerne er gaaet imod Afsætningen.

Formanden: Jeg maa modsætte mig, at man fortsætter med Udtalelser om de tidligere omtalte Tysklandsforhandlinger. Jeg kan ikke indrømme, at det hører hjemme ved denne Lejlighed, og jeg minder i øvrigt de ærede Talere om, at der er flere Sager paa Dagsordenen end den, vi i Øjeblikket drøfter.

Det ærede Medlem Hr. Ulrich har Ordet for en kort Bemærkning.

Ulrich: Det ærede Medlem Hr. Jensen (Horsebæk) mindede mig om, at der omkring Herregaardene laa smaa Huse; jeg antager, det var for at pointere, at disse smaa Huse skulde have noget mere Jord. Maa jeg lige ridse op, hvorledes det er gaaet med disse smaa Huse; det sker i Forbindelse med, at jeg ser, at en Godsejer i den radikale og socialdemokratiske Presse berømmes for sin Humanitet, fordi han til Foraaret vil paabegynde Opførelsen af smaa Hjem til sine Landarbejdere og give dem 3 Tdr. Land til disse Huse som et Supplement til deres gode Løn. Det er en gammel Historie, det gjorde Godsejerne for mange Aar siden, og paa hvilken Maade blev de belønnet af de Partier, som nu raaber Hurra for, at noget saadant sker i Nutiden? Derved, at Lovgivningsmagten inddrog disse Huse, som var Tjenestehuse, til at være Lejehuse og paalagde dem de 8 Aars Lejetvang. Det vil sikkert gaa de Godsejere, der nu er lige saa humane, som de gamle var, paa den Maade, at naar der er gaaet nogle Aar, saa eksproprierer man Jord til Husene, for at de kan blive selvstændige Brug, selv om de ligger lige op til den Herregaard, det drejer sig om. Disse Foranstaltninger skulde nok afskrække humane Folk fra at opføre sig human. Men jeg vil dog sige til det ærede Medlem Hr. Jensen (Horsebæk), at hvis der findes saadanne smaa Huse i Nærheden af en Herregaard, Huse, som ikke er oprettet af vedkommende Herregaard som Tjenestehuse, men er oprettet som selvstændige Jordbrug, saa tror jeg ikke, at vedkommende Herregaardsejer vil vægre sig ved at afstaa Jord, for at Brugene kan blive noget større, end de er i Øjeblikket. Det vil i alt Fald være meget sjældent.

Til det ærede Medlem Hr. N. P. An-